

Til medlemmerne af
Folketingets markedsudvalg
og disses stedfortrædere

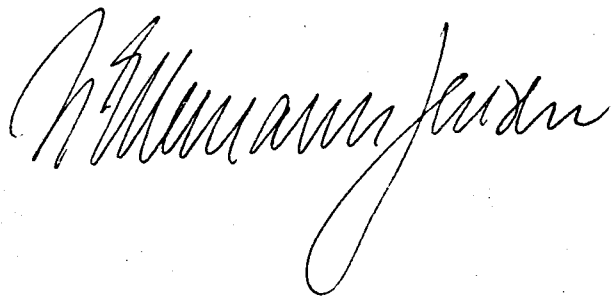
ASIATISK PLADS 2
1448 KØBENHAVN K
TELEFON: (01) 92 00 00
GIROKONTO 3 00 18 06
TELEX: 31292 ETR DK
TELEGRAMADRESSE: ETRANGERES

2 bilag Afdeling/kontor M.1. J. nr. 400.C.2-0 Dato 16. december 1982

Afdelings- og kontorbetegnelse bedes ved besvarelse anført på kuverten.

Til underretning for medlemmerne af Folketingets
markedsudvalg og disses stedfortrædere vedlægges:

- ./.
- statsministerens redegørelse i Europa-Parlamentet
den 15. december 1982 for forløbet af Det europæi-
ske Råds møde i København den 3.-4. december 1982.
- ./.
- udenrigsministerens redegørelse i Europa-Parlamen-
tet den 15. december 1982 for forløbet af samarbej-
det under det danske formandskab i andet halvår
1982.

Den 7. december 1982.

MÅ IKKE OFFENTLIGGØRES, FØR TALEN ER HOLDT

Statsminister Poul Schlüters redegørelse i Europa-Parlamentet den 15. december 1982 om Det europæiske Råds møde den 3. - 4. december 1982 i København

Hr. formand, mine damer og herrer.

Jeg er glad for at have denne lejlighed til her i Europa-Parlamentet at redegøre for drøftelserne på Det europæiske Råds møde i København den 3.-4. december 1982. Jeg finder, at det er en god og nyttig praksis, der her er gennemført.

Mødet i København fandt sted på et tidspunkt, hvor det internationale samarbejde er præget af store og iøjnefaldende problemer. På den baggrund er det bemærkelsesværdigt - og et vidnesbyrd om det europæiske samarbejdes styrke - at der på mødet kunne drages vigtige konklusioner.

De ti lande er således enige om at fasttømre deres samarbejde og stå sammen i en tid, hvor verden er præget af både betydelig uro og usikkerhed. Den solidaritet, der her kommer til udtryk, er meget værdifuld og vil bidrage til at løse de store og aktuelle problemer, som Fællesskabet står overfor. Det gælder såvel vort eget interne samarbejde som Fællesskabets deltagelse på bredere internationalt plan i forhandlinger og drøftelser af forskellig karakter.

Dertil kommer, at der efterhånden aftegner sig konstruktive hovedlinier i en fælles opfattelse og fælles holdning til de store økonomiske og sociale problemer, alle

medlemslande står overfor. En sådan fælles holdning løser måske ikke umiddelbart problemerne, men det er forudsætningen for, at der efterhånden kan udformes de nødvendige konkrete forslag til fremskridt på en række områder af Fællesskabets virke.

Den økonomiske og sociale situation var det første punkt på mødet. Det kan ikke undre på baggrund af de store problemer, alle medlemslande står overfor. Det økonomiske tilbageslag har efterhånden antaget karakter af en egentlig økonomisk krise. Det viser sig på alle områder - beskæftigelse, produktion, betalingsbalancer og statsbudgetter. Det eneste opmuntrende tegn er et fald i inflationsraten.

Det gik som en rød tråd gennem samtlige indlæg på mødet, at der ikke aftegner sig en forbedring af den økonomiske og sociale situation - snarere tværtimod. Der blev særligt peget på den høje arbejdsløshed. Et antal arbejdsløse i EF på 11 millioner og udsigt til en stigning til 12 millioner er ikke alene urovækkende, men uacceptabelt. Denne situation må afhjælpes gennem skabelse af varige jobs. En forøgelse af investeringsniveauet - produktive investeringer - blev fremhævet af alle deltagere.

Der blev opstillet en række prioritetsmål. De vigtigste heraf er:

- Genoprettelse af økonomisk stabilitet, det vil sige fjernelse af de uligevægte og skævheder i de enkelte medlemslandes økonomier, som har været den vigtigste faktor bag den negative økonomiske udvikling.
- Fremme af den produktive virksomhed, det vil sige en forøgelse af produktionen for dermed at opnå en højere økonomisk vækst, der i sig selv bærer kimen til en højere beskæftigelse.

- Styrkelse af det fælles marked for fuldt ud at drage nytte af de fordele, som et stort europæisk marked på 260 millioner mennesker indebærer.
- Øgede muligheder for beskæftigelse eller uddannelse af unge for på mere konkret vis at yde en hurtig indsats.

Jeg er opmærksom på, at disse mål er af generel karakter. Det er derfor tilfredsstillende, at det var muligt at nå frem til mere specifikke foranstaltninger, for hvilke der opstilles en tidstabel.

Inden udgangen af marts 1983 skal der træffes afgørelse om de foranstaltninger, Kommissionen foreslår for at styrke det interne marked.

Hurtigt og inden næste møde i Det europæiske Råd - det vil sige marts 1983 - skal der opnås enighed om Kommissionens forslag om at udvide det nye fællesskabsinstrument med yderligere 3 milliarder ECU, således at den totale låneramme bliver 5 milliarder ECU.

Rådet skal fremskynde vedtagelsen af Kommissionens forslag vedrørende forskning, innovation og energi.

Rådet skal snarest behandle Kommissionens forslag om erhvervsuddannelse eller beskæftigelse af unge og vedrørende omlægning af arbejdstiden.

Rådet skal aflægge rapport til Det europæiske Råds møde i marts om gennemførelsen af ovennævnte arbejdsprogram.

Udvidelsen af EF med Spanien og Portugal har i længere tid stået på dagsordenen for Ministerrådet. Der er gjort en række fremskridt. Det er dog klart, at forhandlingerne ikke går så hurtigt, som det er ønskeligt. Men det må

hilses med tilfredshed, at Det europæiske Råd på ny bekræfter sin politiske vilje til at udvide Fællesskabet med Spanien og Portugal, og at forhandlingerne med begge lande skal fremskyndes mest muligt.

Som et konkret punkt vil jeg gerne fremhæve, at landbrugsministrene får i opdrag så hurtigt som muligt og inden marts 1983 at afslutte ændringen af de nuværende bestemmelser vedrørende visse landbrugsprodukter fra middelhavsområdet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Kommissionen har forelagt en oversigt over udvidelsesforhandlingerne. Det europæiske Råd udtrykte sin tilfredshed med denne, som det betragter som en ny impuls i udvidelsesforhandlingerne.

Der var med hensyn til forbindelserne med tredjelande enighed om behovet for en udbygning af det internationale samarbejde. Der blev peget på to konkrete emner. For det første en stigning i kvoterne for Den internationale Valutafond. Det vil forbedre den internationale betalingssituation. For det andet udtryktes der tilfredshed med resultatet af GATT-ministtermødet. Det siges samtidig, at Fællesskabet er rede til at bidrage konstruktivt til at fortsætte arbejdet i GATT.

Forholdet til USA har i 1982 ikke været uden vanskeligheder. Der er til trods herfor fastholdt en dialog og en forhandling, som har ført til løsning af en række konkrete emner. På Det europæiske Råds møde var der enighed om at fortsætte den konstruktive dialog med henblik på at sikre stabile og tillidsfulde forbindelser mellem Fællesskabet og De forenede Stater.

Det handelspolitiske forhold til Japan indgår ligeledes i konklusionerne. Der blev på mødet givet udtryk for

behovet for en ændring af den utilfredsstillende balance i samhandelen mellem EF og Japan.

Generelt er Det europæiske Fællesskab overbevist om, at samlede og sammenhængende fællesskabsholdninger mere end nogensinde er nødvendige.

Udviklingslandene er muligvis den gruppe af lande, der er blevet hårdest ramt af det internationale økonomiske tilbageslag. Det er på denne baggrund nyttigt og glædeligt, at Kommissionen har fremlagt et initiativ vedrørende Fællesskabets forbindelser med udviklingslandene. Fællesskabet må leve op til sit ansvar for at bidrage til en økonomisk udvikling i denne del af verden. Dette bør komme til udtryk på mange områder. Konkret nævnes i konklusionerne de kommende forhandlinger om en ny AVS-konvention.

Derudover vil en højere økonomisk vækst i udviklingslandene bidrage til et økonomisk opsving på bredere internationalt plan.

Drøftelsen om den fælles fiskeripolitik var kort og i det væsentlige af proceduremæssig karakter. I konklusionerne siges, at der må findes en løsning på Rådets samling den 21. december 1982.

Det europæiske Råd drøftede også en række udenrigspolitiske spørgsmål. Diskussionen koncentreredes om Øst-Vest-forholdet, herunder Sikkerheds- og Samarbejds-konferencen i Madrid, Polen, Afghanistan og situationen i Mellemøsten, herunder i Libanon.

For så vidt angår Øst-Vest-forholdet drøftede Det europæiske Råd den seneste udvikling, først og fremmest i lyset af lederskiftet i Sovjetunionen. De ti regeringer understregede, at deres forhold til Sovjetunionen fortsat

vil være baseret på de samme principper om fasthed og dialog. De opfordrede Sovjetunionen til at yde de nødvendige bidrag til forbedring af tilliden i internationale forhold. De udtalte i den forbindelse, at de Ti er rede til at besvare sådanne bestræbelser positivt og til sammen med Sovjetunionen og de østeuropæiske lande at arbejde for et mere konstruktivt Øst-Vest-forhold.

Derfor udtrykte Det europæiske Råd også håb om, at alle deltagerstater i CSCE-mødet i Madrid vil træffe de nødvendige beslutninger med henblik på at kunne bringe mødet til en snarlig og positiv afslutning.

Med dette for øje bekræftede de Ti deres tilsagn om at medvirke til reelle fremskridt i Madrid under forhandlingerne om et indholdsrigt og afbalanceret slutdokument, som indeholder et præcist mandat for en europæisk nedrustningskonference såvel som yderligere fremskridt inden for Helsingfors-slutaktens menneskelige dimension. I disse bestræbelser vil de samarbejde med andre allierede og venligtsindede stater, herunder de neutrale og alliancefri deltagerstater.

Det europæiske Råd drøftede endvidere den seneste udvikling i Polen og noterede sig med beklagelse, at et stort antal personer stadig er tilbageholdt, at krigsretstilstanden opretholdes, og at den frie fagforening Solidaritet er blevet opløst.

Det europæiske Råd noterede sig imidlertid også, at den nylige løsladelse af et antal internerede, herunder Solidaritets leder, kan være et skridt i retning af imødekommelse af den appel, der blev fremsat af de Ti den 4. januar 1982.

Der var enighed om, at de Ti fortsat nøje vil følge udviklingen i Polen og i særdeleshed undersøge implika-

tioner af den mulige ophævelse af krigsretstilstanden, herunder de vilkår, der bliver knyttet hertil.

Det europæiske Råd havde fremdeles en drøftelse af Afghanistan-spørgsmålet.

Det gav udtryk for, at den nye sovjetiske ledelse kunne yde et betydningsfuldt bidrag til en forbedring af de internationale relationer i almindelighed og af Øst-Vest-forholdet i særdeleshed ved at genoverveje sin holdning til dette spørgsmål. Det europæiske Råd tiltrådte den dom, som det internationale samfund har afsagt over situationen i Afghanistan, og som er indeholdt i fire på hinanden følgende vedtagelser på FN's generalforsamling.

Der var enighed om, at det afghanske folk bør sættes i stand til at genvinde sin nationale suverænitet og uafhængighed og sin alliancefri status.

Det europæiske Råd udtrykte beredvillighed til at støtte alle realistiske bestræbelser på at opnå en politisk løsning og erindre om sit eget forslag af 30. juni 1981 til en omfattende bilæggelse af konflikten.

På grundlag af en rapport fra formandskabet om nylige kontakter med parterne i Mellemøst-konflikten drøftede Det europæiske Råd begivenhederne i dette område, hvor særligt to aspekter fortsat giver grund til alvorlig bekymring - den arabisk-israelske konflikt og situationen i Libanon.

Med hensyn til den arabisk-israelske konflikt gav Det europæiske Råd udtryk for sin skuffelse over den tøven, der udvises med hensyn til at gribe de politiske muligheder, der opstod ved præsident Reagans udspil i hans tale den 1. september 1982, og ved den vilje til fred,

der kom til udtryk i erklæringen fra det arabiske top-mødet i Fez den 9. september 1982.

De ti regeringer opfordrede i mødets konklusioner hver af parterne til at påtage sig sit internationale ansvar uden yderligere tøven. De udtrykte i den forbindelse forventninger om, at hver af parterne ophører med at ignorere FN's Sikkerhedsråds resolutioner, og at de udtrykkeligt tilkendegiver deres godkendelse af disse resolutioner.

For så vidt angår situationen i Libanon udtrykte Det europæiske Råd sin fortsatte store bekymring. Det bemærkede navnlig, at der til trods for de forskellige bestræbelser, der udfoldes af forhandlere på stedet, endnu ikke var sket reelle fremskridt mod tilbagetrækning af de israelske, syriske og andre fremmede styrker.

Der var enighed om, at såfremt denne situation varer ved, vil den udgøre en trussel mod Libanons integritet og enhed med deraf følgende farer for hele området.

Tilbagetrækningen af de fremmede styrker kan efter Det europæiske Råds opfattelse ske fortløbende, men den bør finde sted inden for en fastsat, kort periode og på sådanne betingelser, at de libanesiske myndigheder fuldt ud kan udøve deres suverænitetsrettigheder over hele Libanon.

Det europæiske Råd påpegede endelig, at de Ti allerede har udvist vilje til at bidrage til en løsning af problemerne, især ved at give deres støtte til de FN-styrker og FN-observatorer, som er indsat af Sikkerhedsrådet, samt til den multinationale styrke i Beirut, hvortil to af dem bidrager. Det understregedes, at de Ti og Fællesskabet ligeledes er rede til at bidrage til Libanons genopbygning.

Den 7. december 1982.

Udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensens redegørelse i Europa-Parlamentet den 15. december 1982 for forløbet af samarbejdet under det danske formandskab i andet halvår 1982

Hr. formand, mine damer og herrer.

Det er mig en stor fornøjelse her i Parlamentet at redegøre for udviklingen i EF-samarbejdet under det danske formandskab.

Der er ingen grund til at skjule, at den internationale situation i andet halvår 1982 har været præget af betydelige vanskeligheder. Det drejer sig fortrinsvis om problemer af global karakter: Det økonomiske tilbageslag, som rammer alle lande; den internationale handelspolitik; bestræbelserne på at fastholde en international afspænding.

Jeg vil gerne begynde min redegørelse med den økonomiske og sociale situation. Den har haft prioritet i Fællesskabets arbejde i det forløbne halve år. Det er naturligt. Selv om der er visse lyspunkter, f.eks. en fallende inflationsrate, må vi erkende, at det økonomiske tilbageslag efterhånden har bidt sig fast. Det giver sig udslag i stagnerende produktion, stigende arbejdsløshed, underskud på betalingsbalancerne og problemer med at styre statsbudgetterne i medlemslandene.

Under mødet i november måned lykkedes det økonomi-, finans-, arbejds- og socialministrene at udarbejde konklusioner, der efter formandskabets opfattelse udgør et godt grundlag for det videre arbejde.

Konklusionerne kan siges at indeholde to grundelementer. For det første bestræbelser på at genoprette stabiliteten i den nationale økonomi ved at reducere en række af de uligevægte og skævheder, som har gjort sig gældende de senere år. For det andet en direkte og mere konkret indsats rettet mod en forøgelse af investeringsniveauet. Det drejer sig om produktive investeringer, først og fremmest vedrørende forskning, teknologi og energi. Der er en snæver forbindelse mellem en indsats på disse områder og Fællesskabets industris overlevelsessevne på længere sigt og vor konkurrenceevne på kortere sigt.

Lad mig pege på nogle konkrete investeringsfremmende foranstaltninger i konklusionerne fra rådsmødet af økonomi- og finansministre den 15. november. De enkelte medlemslande bør træffe foranstaltninger, som er nødvendige for at forøge virksomhedernes rentabilitet, forbedre de små og mellemstore virksomheders vilkår, omlægge de offentlige udgifter, således at produktionsfremmende udgifter tilgodeses, og nedbringe de offentlige budgetunderskud for dermed at nedsætte rentebyrden og således kanalisere en større kapital til produktionsfremmende investeringer.

Kommissionen skal fortsætte evalueringen af egnede skattemæssige og finansielle foranstaltninger med henblik på at forelægge eventuelle konklusioner for Rådet i første halvår 1983. De eksisterende støtteordninger skal forbedres, samtidig med at det sikres, at disse er forenelige med traktatens støtte- og konkurrencebestemmelser og ikke hindrer det fælles marked i at fungere på tilfredsstillende vis.

Med hensyn til arbejdsmarkeds- og sociale problemer er det navnlig de unges situation, der påkalder sig interesse. Både økonomisk og socialt og på længere sigt også

samfundsmæssigt er dette et vitalt problem. Et økonomisk opsving vil bidrage til at løse det. Der er dog også behov for en mere konkret indsats. Rådet er indstillet på i løbet af de næste fem år at sikre, at alle unge, som for første gang melder sig på arbejdsmarkedet, får mulighed for en erhvervsuddannelse eller en første arbejds erfaring.

Rådet har på samme måde drøftet mulighederne for at anvende omlægning af arbejdstiden til en forbedring af den økonomiske og sociale situation. Der er enighed om, at denne fremgangsmåde på visse betingelser kan bidrage til en forbedring af beskæftigelsessituationen, navnlig hvis produktionsmidlerne anvendes på mere smidig vis.

På samme måde vil en revision af reglerne for socialfonden kunne bidrage til at gøre indsatsen mod arbejdsløshed i det europæiske område mere effektiv. Kommissionen har fremsat forslag hertil i oktober 1982.

Det interne marked er en af hovedhjørnestenene i Fællesskabets virke. En hurtig udvikling henimod den endelige tilvejebringelse af det interne marked er en væsentlig faktor i Fællesskabets økonomiske udvikling. Der er enighed i Rådet om, at der skal udarbejdes en række relevante arbejdsprogrammer for så vidt angår tekniske normer, selskabsret, visse tjenesteydelser samt formaliteter ved Fællesskabets indre grænseovergange. Jeg er ikke i tvivl om, at en styrkelse af det interne marked vil være en vigtig faktor i bestræbelserne på at gennemføre et økonomisk opsving. Alle medlemslande er i meget høj grad afhængige af international handel.

Situationen på stålmarkedet er fortsat vanskelig. Stålpolitikken fortsætter baseret på de samme principper som hidtil. Der er dog foretaget justeringer i de konkrete arrangementer af hensyn til udviklingen vedrørende pro-

duktions- og afsætningsforhold på markedet. Samtidig erkendes behovet for sociale foranstaltninger for at lette den tilpasning, der er nødvendig. Konkret kommer dette til udtryk gennem overførsler fra Fællesskabernes almindelige budget til EKSF.

Over for omverdenen er der to vigtige resultater på stålområdet. For det første et stålarrangement mellem EF og USA, der regulerer EF's andel af det amerikanske stålmarked. Dette arrangement førte til, at den amerikanske stålindustri trak sin klage tilbage. En truende handelskrig på dette ømfindtlige område blev undgået. Der blev fundet en for begge parter tilfredsstillende løsning på et vanskeligt og alvorligt problem i forholdet mellem EF og USA.

For det andet er der fastlagt retningslinier for Kommissionens mandat for forhandlinger om forlængelse i 1983 af brevvekslingerne med fjorten lande, som eksporterer stål til Fællesskabet. Der tilstræbes en ligelig fordeling af de økonomiske byrder. Det tilsigtes derfor at reducere importen i 1983 fra disse lande med 12,5% i forhold til importen i 1980.

Som led i en fælles EF-energipolitik er der udfoldet betydelige bestræbelser på at etablere en fælles EF-kulpolitik. Fællesskabets energiministre vil i morgen den 16. december på et uformelt møde i København søge at opnå principiel enighed om retningslinierne for EF's fremtidige politik med hensyn til produktion, import og forbrug af kul og fast brændsel i medlemslandene. Forslag om finansiel støtte til bl.a. demonstrationsprojekter vedrørende alternative energikilder, energibesparelser og erstatning af kulbrinter blev i princippet tiltrådt af Rådet i november. Der sigtes på formel vedtagelse i begyndelsen af 1983.

På forskningsområdet er der grund til at pege på de fremskridt, der er opnået med henblik på vedtagelsen af det såkaldte ESPRIT-program. Det drejer sig om gennemførelsen af pilotprojekter til udvikling af informationsteknologi på områder af betydning for højteknologiindustrierne.

På landbrugsområdet har formandskabet bl.a. udfoldet bestræbelser for at få gennemført en tilpasning af fællesskabsreglerne for visse middelhavsprodukter. Dette er som bekendt vigtigt i relation til de fortsatte tiltrædelsesforhandlinger med Spanien og Portugal. Det er lykkedes at få vedtaget ændringer for vin og citrusfrugter, men derimod endnu ikke for frugt, grøntsager og olivenolie.

Der kan endvidere være grund til at fremhæve, at Rådet i efterårets løb nåede til enighed om en ordning for New Zealands smørekseport til Storbritannien i det kommende år.

Forhandlingerne om den fælles fiskeripolitik, som har stået på i årevis, er blevet stærkt intensiveret i løbet af det danske formandskab og navnlig i de aller-sidste måneder. Forhandlingerne har været meget vanskelige. Et endeligt resultat er endnu ikke opnået. På det til den 21. december berammede rådsmøde vil drøftelserne blive fortsat med henblik på at nå til enighed om en fælles fiskeripolitik. Jeg håber, dette lykkes.

Den principielle enighed, der blev opnået mellem udenrigsministrene den 24.-25. maj 1982 om en særordning til fordel for Storbritannien på budgetområdet for 1982, blev efter langvarige og komplicerede forhandlinger endeligt udmøntet på udenrigsministrenes møde den 26. oktober. Drøftelserne om en efterfølgende løsning startede i sidste uge.

Parlamentet skal i morgen gennemføre sin anden behandling af henholdsvis forslaget til tillægsbudget om den budgetmæssige gennemførelse af den britiske særordning og forslaget til budget for 1983. Jeg håber, at Parlamentet ser sig i stand til at vedtage tillægsbudgettet i den af Kommissionen foreslåede udgave. Det er af afgørende betydning for Fællesskabet, at også de budgetmæssige konsekvenser af særordningen gennemføres som forudset.

For 1983-budgettet har budgetproceduren været præget af et åbent og fordomsfrit samarbejde mellem Råd, Parlament og Kommission. Jeg håber, at det vil føre frem til, at Fællesskabet for første gang i fem år kan få et gyldigt vedtaget budget, som ikke anfægtes fra nogen side. Det vil være et vidnesbyrd om den politiske ansvarlighed og realitetssans hos alle parter.

Min forgænger redegjorde her i Parlamentet den 7. juli 1982 for behandlingen af det tysk-italienske forslag til europæisk akt. Siden da er drøftelserne blevet fortsat. Der er gjort visse fremskridt. Der er enighed blandt medlemslandene om, at samarbejdet bør tilføres en ny impuls. Der udestår dog fortsat en række vigtige punkter, herunder i første række spørgsmålet om vetoet i vitale spørgsmål, forholdet til Europa-Parlamentet, som endnu ikke har været drøftet på ministerplan, og en afsluttende bestemmelse om omformning af teksten til traktat inden for et bestemt åremål. Drøftelserne om forslaget fortsætter i 1983.

Optagelsesforhandlingerne med Spanien og Portugal har gjort visse fremskridt, selv om der endnu udestår væsentlige problemer. For Portugals vedkommende er forhandlingerne blevet afsluttet inden for fem vigtige kapitler - toldunionen, EKSF, eksterne relationer, etableringsret og skattespørgsmål. Især spørgsmålet om overgangsarrange-

ment for Portugals eksport af tekstiler kan betegnes som et væsentligt resultat. For Spaniens vedkommende er der ligeledes gjort nyttige fremskridt inden for de enkelte sektorer. De udestående spørgsmål, det vil først og fremmest sige landbrug og finansiering, er imidlertid ikke kommet en løsning meget nærmere og må fortsat betegnes som særdeles vanskelige. Det er dog opmuntrende, at alle medlemslande har bekræftet deres politiske vilje til at føre forhandlingerne til en positiv afslutning.

Det må erkendes, at forholdet til omverdenen i de forløbne seks måneder ikke har været uden problemer. Det er dog et vidnesbyrd om det internationale samarbejdes styrke og den sunde fornuft, at det i det væsentlige er lykkedes at løse problemerne, således at de ikke har udviklet sig til egentlige kriser.

Jeg har tidligere nævnt stålarrangementet mellem EF og USA. Jeg kan også nævne sagen om den sibiriske gasledning. Formandskabet og Kommissionen afgav tidligere på året demarcher over for den amerikanske regering, hvori der indgående blev argumenteret for de europæiske synspunkter. Den amerikanske præsident ophævede den 13. november 1982 de amerikanske sanktioner. Dette var et godt og positivt skridt for alle parter.

Det nyligt afsluttede GATT-ministtermøde afslørede klart, at der er en række problemer i den internationale handel. Truslen om indførelse af protektionistiske indgreb er til stede. Det er på denne baggrund tilfredsstillende, at GATT-ministtermødet resulterede i almindelig opslutning om det internationale handelssystem og afstandtagen fra protektionisme.

Tilslutningen til det internationale handelssystem blev ikke opnået, uden at EF kraftigt måtte understrege sine synspunkter vedrørende vilkårene for landbrugssektoren.

Det resultat, der tidligere er blevet opnået på dette område, særligt ved afslutningen af den såkaldte Tokyo-runde, må ikke undergraves eller skubbes til side. Det er et synspunkt, som Fællesskabet også vil fastholde i fremtiden. Fællesskabet kan ikke tilslutte sig de amerikanske synspunkter og den amerikanske kritik af den fælles landbrugspolitik. Dette er gjort klart ved flere lejligheder over for vore amerikanske venner.

Der er fortsat en skæv balance i samhandelen med Japan. Der er gjort en række bestræbelser for at genoprette denne balance. Disse vil blive fortsat. Det er ønskeligt, at Yen'en finder et mere realistisk niveau på valuta-markederne i overensstemmelse med den udvikling, der har kunnet iagttages i den seneste tid. Også på handelspolitikens område er der behov for fremskridt og ændringer. Rådet har nøje fulgt udviklingen gennem den iværksatte overvågning af importen fra Japan inden for særligt følsomme sektorer. Fællesskabet fortsætter samtidig inden for rammerne af GATT bestræbelserne for en åbning af det japanske marked.

Med hensyn til samarbejdet med EFTA-landene vedtog Rådet i juli en erklæring om samarbejdets betydning, der blev overrakt EFTA i anledning af tiåret for frihandelsaftalernes undertegnelse. Til gavn for både EF- og EFTA-landene har Rådet efter flere års forhandlinger vedtaget et forslag til forenkling af oprindelsesreglerne i aftalernes protokol 3.

Hvad angår forholdet til udviklingslandene har dette efterår i høj grad været præget af diskussionen om Kommissionens memorandum vedrørende EF's fremtidige udviklingspolitik. Forslaget om en mere samlet strategi for EF's samarbejde med den tredje verden har givet anledning til indgående drøftelser i Rådet såvel formelt som uformelt. Rådet har under drøftelserne anerkendt behovet

for øgede ressourcer til udviklingsbistand. Det ventes, at Kommissionen vil kunne fremlægge et konkret forslag om Lomé-III-konventionen i begyndelsen af 1983.

Fællesskabet har gennemført tekstilforhandlinger med en række eksportørlande for at opnå tilfredsstillende bilaterale aftaler. Dette vil formentlig muliggøre Fællesskabets fortsatte tilslutning til MFA. De bilaterale forhandlinger er nær ved at være afsluttede, og tilfredsstillende aftaler forudses indgået inden årets udgang med samtlige eksportørlande.

Forbindelserne til Asien og Latinamerika er blevet styrket. Som et konkret eksempel kan nævnes beslutningen om at yde yderligere bistand til en række mellemamerikanske lande. Et andet eksempel er rammeaftalen om samarbejde med Brasilien, der trådte i kraft den 1. oktober.

Bekæmpelsen af sulten i verden er fortsat et prioritetsmål. Fællesskabet bestræber sig på at følge dette mål op i sine bistandsprogrammer og ikke blot i fødevarehjælpeprogrammet. Drøftelserne fortsætter om gennemførelsen af aktionsplanen vedrørende sulten i verden. Rådet er opmærksom på den vægt, som bl.a. Europa-Parlamentet tillægger dette spørgsmål.

Under det danske formandskab har det politiske samarbejde mellem de Ti været præget af internationale spændinger og konflikter. Jeg tænker her ikke mindst på Øst-Vestforholdet, der bl.a. må ses på baggrund af udviklingen i Polen og situationen i Afghanistan, og på situationen i Mellemøsten. Disse problemer er sammen med en række andre vigtige internationale spørgsmål beskrevet i den årlige rapport for 1982 vedrørende det europæiske politiske samarbejde (EPS), som formandskabet netop har omdelt til de ærede medlemmer af Parlamentet.

Da tiden ikke tillader en minutløs gennemgang af alle politiske spørgsmål, som er blevet behandlet af de Ti under det danske formandskab, skal jeg tillade mig at henvise til ovennævnte rapport og her alene koncentrere mig om nogle af de væsentligste internationale emner, som har påkaldt sig de Ti's aktive interesse gennem de seneste seks måneder.

Vedtagelsen af udenrigsministrenes rapport om Det politiske Samarbejde den 13. oktober 1981 i London (London-rapporten) betød en styrkelse af de eksisterende procedurer og mekanismer for det politiske samarbejde gennem en række nyskabelser, som med held er blevet gennemført. Således er kriseproceduren i flere tilfælde blevet anvendt, og bistanden fra det foregående og kommende formandskab til det siddende formandskab har på værdifuld måde bidraget til at sikre kontinuiteten i det politiske samarbejde.

Som nævnt i London-rapporten har de Ti bemærket en stigende interesse hos en række tredjelande i at etablere en nærmere kontakt med de Ti. Over for sådanne henvendelser har de Ti reageret positivt. Inden for EPS' rammer er der endvidere etableret regelmæssige kontakter med ansøgerlandene til Det europæiske Fællesskab, Spanien og Portugal. Jeg kan her nævne, at de Ti's udenrigsministre i forbindelse med EPS-udenrigsministtermødet i Bruxelles den 23. november mødtes med den spanske og portugisiske udenrigsminister, hvor jeg i min egenskab af formand redegjorde for den seneste udvikling inden for EPS. Endvidere har der på politisk direktør-niveau været afholdt to møder under det danske formandskab med Spanien og Portugal. Denne procedure skal ses som forberedelsen til disse to landes fulde deltagelse i EPS ved deres indtræden i EF.

De Ti tillægger tillige forbindelserne til USA særlig vægt og har understreget behovet for løbende og dybtgående konsultationer.

Både min forgænger som dansk udenrigsminister og jeg selv har således under det danske formandskab haft samtaler med vor amerikanske kollega, ligesom det første møde af sin art mellem formandskabets politiske direktør assisteret af de politiske direktører fra det forudgående og det kommende formandskab og højtstående embedsmænd fra USA fandt sted i september 1982. Senest, den 13. december, har formanden for Det europæiske Råd ført samtaler i USA med præsident Reagan og andre højtstående ledere i den amerikanske administration. Der er fra begge sider udtrykt vilje til at fortsætte og udbygge disse konsultationer, der er af åbenlys interesse for begge parter.

Forholdet mellem Øst og Vest har beklageligvis i de senere år været udsat for alvorlige tilbageslag. Dette har ført til en forværring af det internationale klima. Årsagen til den vanskelige situation må bl.a. søges i den massive sovjetiske militære opbygning, Sovjetunionens fortsatte besættelse af Afghanistan og de tragiske begivenheder i Polen siden december sidste år. Alligevel gælder det nu som før om at overvinde den atmosfære af mistillid, som præger forholdet mellem Øst og Vest. Respekten for FN-pagtens og Helsingfors-slutaktens principper må genoprettes. Efter vor opfattelse kan tiliden mellem parterne kun genopbygges gennem en åben og oprigtig dialog mellem Øst og Vest.

De Ti har allerede vist, at de er parat til at bidrage til en mere positiv udvikling af Øst-Vest-forholdet, og de opfordrer indtrængende Sovjetunionen til at vise en tilsvarende vilje. Holdningen hos den nye sovjetiske ledelse vil således være af afgørende betydning for, hvorledes Øst-Vest-forholdet udvikler sig.

Både før og efter genoptagelsen af Madrid-mødet den 9. november har de Ti fortsat deres bestræbelser med henblik på, at der skabes enighed om et indholdsrigt og afbalanceret slutdokument. Der skal ikke herske tvivl om, at vi nu som før betragter CSCE-processen som et overordentligt nyttigt redskab til at fremme vort mål i Øst-Vest-dialogen.

Efter vor opfattelse udgør det af NNA-landene fremlagte udkast til slutdokument et godt udgangspunkt for forhandlingerne. De Ti har fremlagt nogle væsentlige og rimelige ændringsforslag til dette dokument - forslag, som har fundet de allierede og venligtsindede landes støtte.

Siden krigsretstilstandens indførelse i december sidste år har de Ti fulgt udviklingen i Polen med dyb bekymring. De Ti har ud fra en oprigtig medfølelse med det polske folk ved flere lejligheder gentaget deres krav til de polske myndigheder om at ophæve krigsretstilstanden, løslade de arresterede og genoptage en virkelig dialog med de relevante grupper i det polske samfund. Løsladelsen af Solidaritets leder, Lech Walesa, samt visse andre tegn synes at være et skridt i den rigtige retning, men der er stadig en række negative elementer i situationen i Polen. Der er enighed blandt de Ti om fortsat at følge udviklingen i Polen meget nøje.

De Ti har fortsat deres aktive diplomati med det sigte at bidrage til at skabe en omfattende fredsordning i Mellemøsten. Som det blev bekræftet senest af Det europæiske Råd den 4. december 1982, bør en sådan fredsordning baseres på principperne om sikkerhed for alle stater i området, herunder Israels ret til eksistens, retfærdighed for alle folk, herunder palæstinenserne ret til selvbestemmelse med alt, hvad dette indebærer, og gensidig anerkendelse af alle involverede

parter. Fredsordningen bør forhandles med deltagelse af alle parter, hvilket betyder, at PLO må tilknyttes forhandlingerne.

Udviklingen i den arabisk-israelske konflikt tog en drastisk vending med den israelske invasion af Libanon i juni. De Ti fordømte kraftigt invasionen i deres erklæringer af 9. og 29. juni og opfordrede til, at de israelske styrker hurtigt og fuldstændigt blev trukket ud af landet, samt at alle udenlandske styrker forlod landet. Efter de tragiske begivenheder i Libanon sås imidlertid tegn på, at den nye situation kunne rumme muligheder for en ægte fredsproces.

I min tale til FN's generalforsamling den 28. september 1982 understregede jeg, at de Ti hilste det velkomment, at de grundlæggende principper, hvorpå en omfattende, retfærdig, og varig fredsordning må baseres, nød øget tilslutning. Ved samme lejlighed gav jeg udtryk for værdsættelse af det amerikanske udspil, som er indeholdt i præsident Reagans tale den 1. september 1982, hvori der lå en betydelig mulighed for fredelige fremskridt i det palæstinensiske spørgsmål og et skridt henimod at forlige parternes modstridende ønsker. I denne forbindelse understregede jeg betydningen af den erklæring, som de arabiske stats- og regeringschefer vedtog i Fez den 9. september 1982.

I New York mødtes jeg i min egenskab af formand for de Ti med PLO's chef for politiske og internationale anliggender, Farouk Khaddoumi. Jeg udtrykte ved denne lejlighed de Ti's ønske om, at det palæstinensiske folk måtte forfølge sine mål gennem politiske midler, og at opnåelsen af disse måtte tage hensyn til nødvendigheden af at anerkende og respektere eksistensen af og sikkerheden for alle parter.

Jeg besøgte efterfølgende Beirut den 4.-6. november, 1982, hvor jeg gav udtryk for de Ti's støtte til den libanesiske regering og til Libanons enhed og uafhængighed, ligesom jeg ved den lejlighed drøftede bistand til genopbygning. På baggrund af den vigtige rolle, der kunne tilkomme Jordan i nye fredsforhandlinger på grundlag af præsident Reagans nye udspil, besøgte jeg endvidere Amman den 6.-8. november 1982.

I fortsættelse af disse besøg besluttedes det på EPS-udenrigsministermødet i Bruxelles den 23. november, at jeg imødekom en israelsk invitation til at aflægge besøg i Israel for herved at manifestere de Ti's ønske om fortsatte kontakter med Israel såvel som den arabiske part. Under mit besøg i Israel den 27.-29. november havde jeg et møde med premierminister Begin og samtaler med udenrigsminister Shamir. I henhold til mandatet fra mine EF-kolleger opfordrede jeg den israelske regering til at vise fleksibilitet over for de nye diplomatiske initiativer, for at muligheden for en genoptagen fredsproces ikke skulle forspildes. Jeg pegede særligt på bosættelsespolitikken som en hindring for udvikling af den tillid mellem parterne, som må være en forudsætning for meningsfyldte forhandlinger. Premierminister Begin betonedede, at man ville fastholde Camp David-aftalerne som grundlag for forhandling, der muliggjorde fuldt selvstyre for palæstinenserne, og som holdt alle optioner åbne med hensyn til områdernes endelige status.

Omend man kan sige, at samtalerne umiddelbart kan synes skuffende, tror jeg dog alligevel, at de må betegnes som nyttige, fordi de bidrog til den fortsatte dialog med vore israelske venner. Vi bør derfor fortsætte kontakterne med Israel såvel som med de øvrige parter i mellemøstkonflikten.

Lad mig afslutningsvis nævne situationen i Afghanistan som endnu en kilde, der fortsat giver grund til alvorlig

bekymring overalt i verden. Under FN's 37. generalforsamling tog et overvældende flertal af FN's medlemslande klar afstand fra den sovjetiske besættelse af dette tidligere uforpligtede og uafhængige land. Mere end 20% af den afghanske befolkning har måttet flygte fra deres hjemland, hvilket er et uhyggeligt bevis på de lidelser, det afghanske folk er udsat for.

I det fælles indlæg ved åbningen af FN's 37. generalforsamling henstillede de Ti indtrængende, at Det europæiske Råds forslag af 30. juni 1981 om en omfattende bilæggelse af konflikten skulle tages op til overvejelse. De ti regeringer støttede ligeledes dette parlaments prisværdige initiativ til at gøre den 21. marts til Afghanistan-dag.

Endelig vil jeg gerne understrege den vægt, de Ti tillægger kontakten med Europa-Parlamentet. Jeg har fundet mine møder med Parlamentet meget nyttige som et led i en - synes jeg - frugtbar dialog mellem de Ti og Parlamentet. Men jeg spørger mig selv, om denne kontakt kunne effektiviseres - til begge parters fordel - og uden i øvrigt at forrykke de fine balancer mellem institutionerne. Det allerede nævnte møde i København med det politiske udvalg gav - måske bl.a. på grund af sin uformelle karakter - en glimrende lejlighed til en mere dybtgående udveksling af synspunkter om vigtige internationale emner. Det ville være unaturligt at forvente, at vi er enige i alle politiske spørgsmål, men det er uhyre vigtigt, at vore konsultationer åbner mulighed for, at vi - som de partnere, vi er - over for hinanden kan redegøre for baggrunden og motiverne til vor indstilling og vore handlinger. Jeg vil gerne endeligt understrege, at Parlamentets behandling af udenrigspolitiske emner nøje følges af de Ti og i væsentlig grad indgår i deres drøftelser.

Den 7. december 1982.